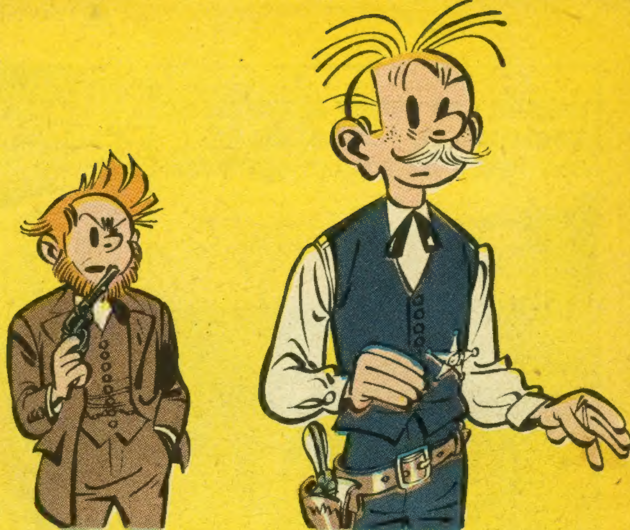
BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

ROBBEDOES

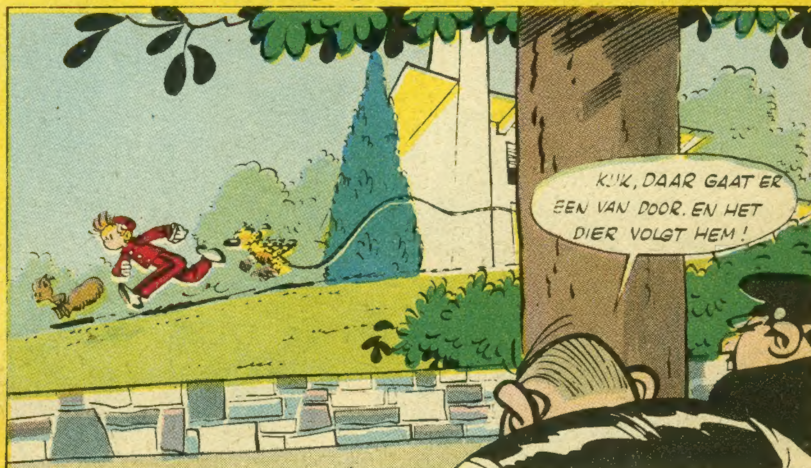
DE SHERIFF IS IN EEN LASTIG PARKET!

LEES JERRY SPRING

Weekblad. - 18e Jaargang. Nr. 829. - 16 Februari 1956. - 28 blz.

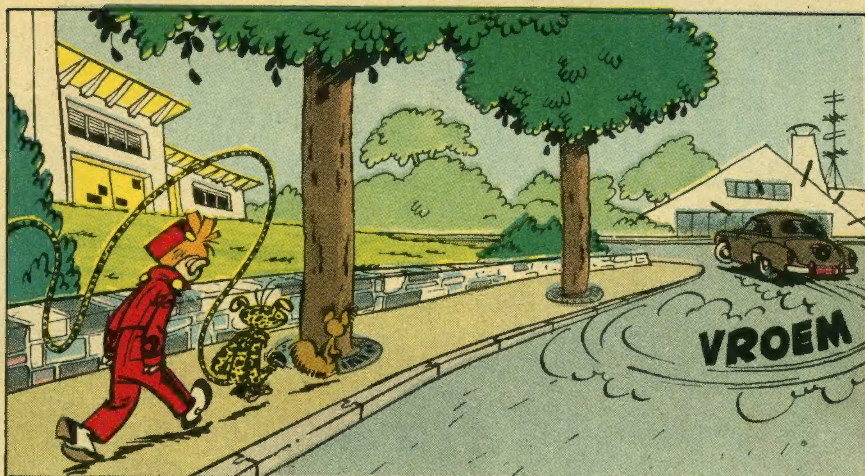

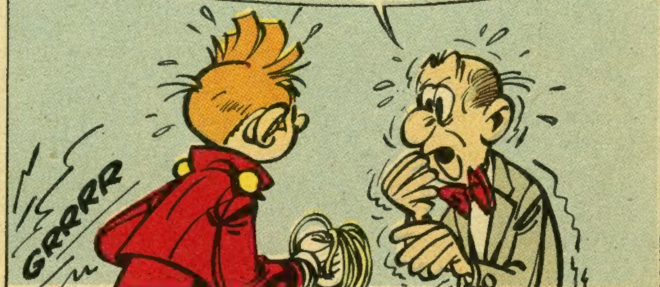

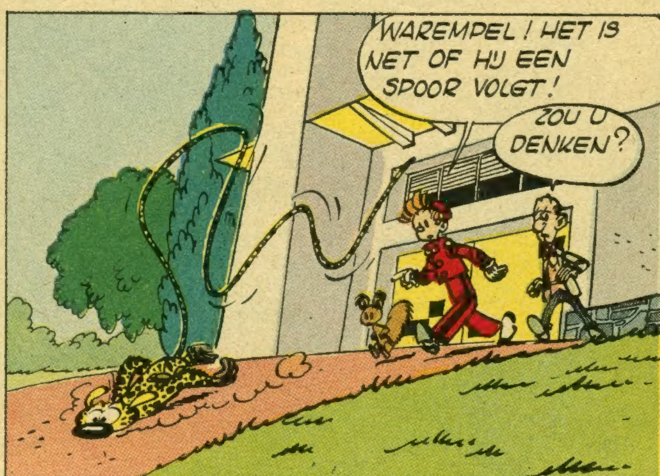

WORDT VERVOLGD

JERRY SPRING

GILLAIN

JERRY SPRING

(*) ZWARTE BEER

Snuffeltje vertelt over...

SPELEOLOGIE (grottenkunde)

De mens onderscheidt zich van het dier, doordat hij met rede is begaafd. Door die rede (verstand) kunnen wij redeneren. Redeneren is het afleiden van iets uit dingen, die wij al weten. Een klein voorbeeldje zal het jullie duidelijk maken.

De mensen kunnen lachen.

Piet is een mens.

Dus... Piet kan lachen!

OMDAT wij zo gelukkig zijn deze gave te bezitten, zitten we ook steeds met het « waarom » in ons hoofd. Overal willen wij het fijne van weten. Als kleine jongen peuteren we al ons speelgoed uit elkaar. Zijn we wat groter, dan proberen we een mug of vlieg te ontleden en we lezen boeken, waarin we ons hart aan allerlei wetenswaardigheden kunnen ophalen.

Je zou het « nieuwsgierigheid » kunnen noemen. Beter is echter, als je deze drang naar kennis met « weetgierigheid » betiteld.

Zo begrijpen jullie ook, rakkers en rakkeresjes, waarom we er steeds zo op uit zijn om het hoe, waarom en wanneer van onze aarde te weten te komen. Alles wat geheimzinnig is, bekoort ons. Want iets is juist geheimzinnig, wanneer we het hoe, waarom en wanneer er niet van weten.

Hoe is onze aarde ontstaan, wanneer en wat zal de toekomst brengen? Allemaal vragen, die de geleerden bezig houden, terwijl wij met veel belangstelling hun ontdekkingen volgen.

TOEN we zojuist over het « redeneren » spraken, zeiden we, dat dit bestaat uit het afleiden van iets uit dingen, die wij al weten, dus uit « bekende » dingen. Nu is het echter de kunst om zoveel mogelijk van die « bekende » dingen te zoeken. Dat is duidelijk : hoe groter aantal bekende dingen, hoe groter het aantal ook zal zijn van die « iets-jes », die wij er kunnen uit afleiden.

Nu komen we eindelijk, waar we moeten zijn : om zoveel mogelijk over het heden en verleden van onze aarde te weten te komen, proberen we zoveel mogelijk bekende dingen over die aarde te achterhalen. Die moeten we zoeken. Niet alleen boven op de aardkorst, ook niet alleen heel hoog erboven (zoals ze dat nu zullen doen met de kunstmaan in 1957), maar ook in het hartje van moeder aarde zelf. We moeten onder de grond gaan kijken. Dus... de onderaardse grotten in. **De wetenschap, die zich met dat grotten-onderzoek bezighoudt, heet nu « speleologie » of « grottenkunde ».**

GROTTENKUNDE is een wetenschap geworden. Oorspronkelijk was ze het niet. In het begin was het een doodgewone nieuwsgierigheid om in onderaardse holen door te dringen. Zo'n nieuwsgierigheid, die ons aangeboren is. Welke jongen gaat niet graag op avontuur in verlaten kelders?

Van een stuk nieuwsgierigheid werd het een sport, die veel van alpinisme heeft kunnen overnemen. Je komt in die onderaardse grotten namelijk heel wat bergachtig terrein tegen en meer dan eens staan de speleologen (dus : grottenkundigen) voor een moeilijk klim-probleem.

Verder heb je natuurlijk spullen nodig, die bij het gewone bergbeklimmen niet gebruikt worden. Bijvoorbeeld : lampen, aluminium ladders, rubberbootjes, waterdichte kleding, enz.

VAN sport werd het langzamerhand tot een wetenschap. De speleologen kunnen echter wel geleerde heren zijn : toch moeten ze op en top sportmensen blijven. Waarom?

Wel, de grottenkunde is een zeer gevaarlijke bezigheid. Bergbeklimmen zou je altijd op je eentje nog wel eens kunnen proberen en het er misschien heelhuids afbrengen. Maar met de speleologie is het anders gesteld. Als je in een grot verdwaald moet je niet denken er nog levend uit te komen, tenzij met heel veel geluk. Als je licht op is, zie je niets meer. Je zit levend in je graf. Je kan amper een voet verzetten, omdat er veel verticale schachten en putten in zijn. Aan een weg te zoeken hoef je ook niet te denken. Zo'n grot is meestal een waar doolhof. In de grot van Hölloch in Zwitserland, die al heel wat keren onderzocht is, zijn zeker nog een honderdtal gangen waarin nog nooit een mens een voet heeft gezet.

De te overwinnen moeilijkheden zijn zo groot, dat hele ploegen van geoefende en ervaren speleologen talrijke expedities moeten op touw zetten met ondergrondse kampen om eindelijk te kunnen zeggen, dat ze er iets over weten.

Speleologie zal dus ook wel altijd een sport blijven. Juist ook door de grote gevaren, die eraan verbonden zijn. Een dankbare sport! Iemand, die de grotten van Han heeft bezocht, zal dat kunnen begrijpen. Je waant je werkelijk in een sprookjesrijk met al die druipsteenafzettingen.

Als je graag een paar namen van druipsteenafzettingen wil hebben... Hier volgen ze.

Stalagtieten groeien van boven naar beneden.

Stalagmieten groeien van beneden naar boven.

Deze stalagtieten en stalagmieten zijn nog in ontelbare andere soorten onder te verdelen. Zo bijvoorbeeld de dunne, rechte calcietbuisjes, die **macaroni** worden genoemd, de op grotwater drijvende **schubjes** van kleine calcietkristallen, de **grotpisolithen**, die bolvormige calcietknolletjes zijn. Deze laatste worden in grotwater gevormd, waarin een waterstraaltje valt, dat de bolletjes in beweging houdt.

De speleologie heeft ook een practisch nut : voor de aanleg van waterkrachtcentrales in het gebergte.

DE wetenschappelijke kant blijft echter de voornaamste. Voor iedereen is er wat. De meteorologen (weerkundigen) bestuderen er de luchtstromingen en de onderaardse ijsvorming. De natuurkundigen houden zich met radio-actieve stralingen bezig. De biologen stellen belang in de grotten om het dierlijk leven, dat er in voorkomt.

De paleontologie (wetenschap, die zich verdiept in het uitgestorven dieren- en plantenleven) heeft al belangrijke ontdekkingen gedaan over de vroegere bewoning van grotten door holenberen en andere viervoeters. Je vindt in die grotten verder ook massa's vleermuizen. Het is erg griezelig, als je in het donker zo'n beestje vastgrijpt. Die vleermuis is zo nauw met de grotten verbonden, dat het internationale embleem van de speleologen een vleermuis is.

De prehistorie (wetenschap over de oudste tijden) deed al belangrijke ontdekkingen van muurschilderingen en beeldhouwwerken, die waarschijnlijk in verband staan met godsdienstige plechtigheden. Deze zouden dan door onze voorouders in die grotten gehouden zijn.

In Nederland zijn geen grotten te vinden. Die in Zuid-Limburg zijn kunstmatig en ontstaan, doordat men steen uit de berg haalde.

Verreweg de meeste grotten komen in kalksteen voor, omdat dit steen nogal gemakkelijk in w a t e r oplost. Hiermee is ook het ontstaan van een grot verklaart : als een rivier tegen een harde wand opbotst, zal ze een gemakkelijkere weg zoeken, dus zachte grond opzoeken. En dan begint het uitvreten en uithollen.

Beroemde grotten zijn : de grotten van Han, de Blauwe Grot op Capri bij Napels, de Fingalsgrot op Staffa (Schotland) en de Gouffre de la Pierre-Saint-Martin in de Pyreneeën.

Tot de volgende week, beste rakkers en rakkeresjes!

Met Robbedoes Vooruit en Vooraan!

Je trouwe,

SNUFFEL.

Onze Knollentuin

REGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Boem !... We vallen zo maar met de deur in huis, of liever met het hek in de tuin !

Vandaag gaan we eens flink planten. Veel planten en weinig critiek om zoveel mogelijk plaats te winnen. Ja, we hebben jullie klachten gehoord, dat onze Knollentuin de laatste tijd zo klein was geworden. Het zal nog wel eens gebeuren, hoor, maar daar kunnen wij heus niets aan doen ! Dat zijn technische moeilijkheden.

Maar laten we nu dadelijk starten.

Twee grapjes van **WITTE BISON** uit Drongen :

VLUGGE GEEST

Meester. — Ken je het hele alfabet, Jan ?
Jan. — Ja, meester.
Meester. — Welke letters komen er achter de letter a ?
Jan. — Alle andere letters, meester.

HET BOERTJE EN DE REIZIGER

Reiziger. — Boertje, mag ik gauw even door je weide lopen ? Ik zou graag de trein van twaalf uur nog halen.

Boertje. — Ja, zeker, doe maar ! En als je mijn stier tegenkomt, haal je de trein van elf uur nog wel !

Naverteld door **WITTE BISON** uit Drongen.

Nu stappen we dadelijk over naar een juweeltje van een knol, geplant door **KNAGELIJNTJE** uit Halle :

Eigen werk van WIJNANDS CORNE

VAN EEN STER EN EEN KLEIN MEISJE

Het werd donker... Eén voor één kwamen de sterretjes hun plaatsje in de wijde hemel innemen. Vroolijk pinkelend gluurden ze naar omlaag en lieten hun blikken glijden over al het moois dat de aarde hen schenken kon, tot...

In een klein huisje, dicht bij het kabbelend beekje, zat een familie in de woonkamer bijeen. Een lief, ziekelijk krullekopje, zat er met haar pop te spelen.

Opeens klonk haar helder stemmetje door de stilte :

— Vader, is het waar dat iedereen een ster heeft ?

— Welja, mijn kindje, dat is zo ! zei vader.

— O, dat is heerlijk, zei het meisje. Toe, vertel mij daar nog over.

Maar vader keek op de klok en zei :

— Acht uur, liefje, naar bed !

Even later lag ze al warm onder de dekens en verzuchtte :

— Kon ik maar heel eventjes naar mijn sterretje gaan !

Zelfportret van de BARBAAR 34.539 uit Amsterdam.

Maar ze had niet kunnen vermoeden, dat haar wens zo vlug in vervulling zou gaan. Want 's morgens vond haar moeder haar met koude handjes en gebroken blik naar de hemel staren. Het mooiste sterretje van deze aarde was naar haar hemelse zusjes gegaan.

KNAGELIJNTJE uit Halle.

Goed gedaan, nietwaar ? Blijf je stijl verzorgen, Knagelijntje, en lees veel goede, in prima Nederlands geschreven jeugdboeken.

Vandaag maken we nog wat reclame voor Robbedoes.

't Is een jong avonturiertje,
Met blond haar,
Bijna helemaal met rood overdekt,
En met zwarte schoenen aan.
't Is uw beste vriend
En hij heet... ja, raad eens...
Robbedoes !

PRINS EDWARD uit Antwerpen.

DE BEDE VAN EEN ROBBEDOESRAKKER

Ach, hoevele jongens lezen niet
Noch vermaken zich.
Die jongens snakken naar 'n vermaak.
't Is ongehoord, beste vrienden.
Maar wij, Robbedoesrakkers,
Maken Robbedoes bekend.
Ik smeek je, beste vrienden,
Roept uit : Leve Robbedoes !

NEMO uit St. Jans-Molenbeek.

AAN MIJN VRIEND ROBBEDOES

Met Robbedoes vooruit en vooraan
Trekken wij op langs de baan,
Over velden en weiden,
Langs bossen en heiden,
Onder luid geroep en gelach.
Hoe meer Robbedoesjes bij de hand,
Hoe groter vreugde in ons land.

Met Robbedoes vooruit en vooraan
Trekken wij op langs de baan,
Over velden en weiden,
Langs bossen en heiden,
Onder luid joelend gelach,
In blijde stemming van de dag.
Kom, laten we dansen gaan
Met Robbedoes vooruit en vooraan !

BROMBEER uit Olmen.

Een geheimzinnig geval volgt nu van de hand van **J. P. CALMEYN** uit Antwerpen :

DE ONBEKENDE BEDELAAR

Traag slentert de bedelaar door de straat. Hier en daar vraagt hij om een aalmoes. Niemand kent hem.

Altijd draagt hij dezelfde kleren, die vol scheuren en gaten zitten. Aan zijn voeten heeft hij twee verschillende schoenen aan, die hij op een goeie dag gevonden heeft. Zijn groezelig haar hangt tot in zijn nek en zijn baard tot op zijn borst.

En als men vraagt wie hij is, dan antwoordt hij heel langzaam :

— Ik ben de onbekende bedelaar.

J. C. CALMEYN uit Antwerpen.

Dat is wel zonderling, vinden jullie ook niet ?

Maar wat denken jullie van het volgend gedicht ? Het is eigen werk van **GODELIEVE METDEPENNINGEN** uit St. Niklaas-Waas.

HERINNERINGEN

Wat is de tijd toch weer vervlogen,
Toen ik nog in 't wiegje lag,
Toen mijn moeder steeds bezorgd
Bij mij hield de wacht.

Wat is de tijd toch weer vervlogen,
Toen ik nog maar kruipen deed,
Of aan d'hand van moeder
Met kleine pasjes verder schreed.

Wat is de tijd toch weer vervlogen
Toen ik nog een zusje kreeg,
En verstomd voor 't wiegje
Mijn mening erover kreet.

GODELIEVE METDEPENNINGEN uit St. Niklaas-Waas.

En een flinke brok van **BLIKSEM JOE** uit Muizen. Het is eigen werk.

REDDING OP ZEE

Kees de Lange mocht voor het eerst van zijn leven een zeereis meemaken van Amsterdam naar New York. Zijn vader had voor het nodige geld gezorgd en aldus reisde Kees de andere dag naar Amsterdam om de volgende dag reeds te vertrekken. Maar als Kees moest weten wat hij nog voor de boeg had voor in New York te zijn, zou hij van die eerste reis wel afgezien hebben.

's Morgens moest hij vroeg opstaan, want het schip zou niet op hem wachten.

Als de « Ontario » (want zo heette het schip) na de sluizen van IJmuiden gepasseerd te zijn, de woelige Noordzee doorklieft, staat er een flinke wind. Tenminste volgens Kees. Maar Kees, die zich over het zwaaiende dek beweegt, voelt al meteen

(Zie vervolg bladz. 23.)

Eigen werk van DANY VERACK.

DE WITTE WOLF

VEEL ROODHUIDENSTAMMEN HATEN DE BLEEKGEZICHTEN. WAAROM? HET HEET SOMS DAT DIT LAGE GEVOEL DE INDIANEN INGEBOREN IS. MAAR DAT IS ONWAAR. GEWETENLOZE AVONTURIERS HEBBEN DOOR HUN ROVERIJEN EN HUN VERACHTING VOOR DE INDIANENZEDEN DE BLANKEN GEHAAT GEMAAKT...

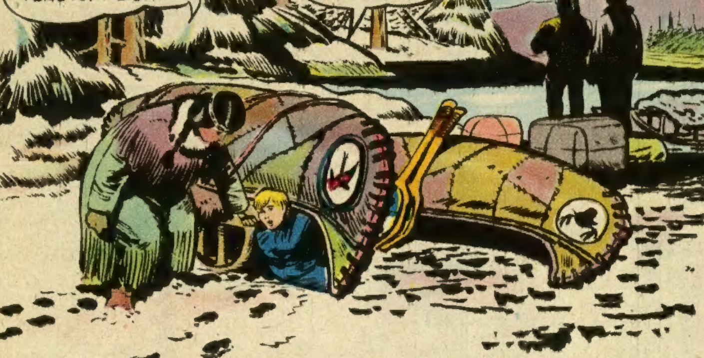

...HADDEN VOORGEWEND DAT ZE KOSTBAAR BONT VOOR KLEURIGE STOFFEN EN GEREEDSCHAP WILDEN RUILEN...

...EN TOEN HET STAMHOOFD EN DE KRIJGERS MET HET MOORDENDE "VUURWATER" DRONKEN HADDEN GEVOERD...

TOEN DE GEELMESSEN ONTWAAKTEN, NOG BENEVELD VAN DE DRANK, WAREN DE AVONTURIERS NIET MEER TE BEKENNEN. EN MET HUN WAS ALLES VERDWENEN: HET BONT, DE GESCHENKEN, DE RIJKDOMMEN VAN DE STAM: KANO'S EN SLEEHONDEN... DIT WAREN DE EERSTE BLANKEN IN HET DORP GEWEEST: MAAR VOORTAAN SCHOREN DE GEELMESSEN ALLE BLANKEN OVER EEN KAM EN HIELDEN HEN VOOR DIEVEN EN BEDRIEGERS.

MACKENZIE'S TOCHT NAAR ONBEKENDE GEBIEDEN IN HET NOORDEN LOOPT JUIST DOOR DEZE BUURT... DE EXPEDITIE HEEFT NU HET FORT VERLATEN. EDWARD IS OOK VAN DE PARTIJ EN MANUA VERLIEST HEM NIET UIT HET OOG...

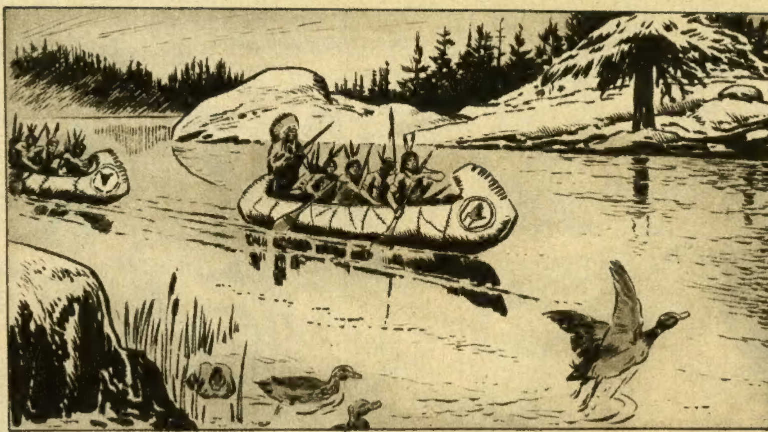

De Baard is verdwenen!

Dat ontdekt Kale tot zijn hevige ongerustheid. Waar is de Baard? Ben je daar benieuwd naar, lees dan deze week in SPRINT het volledige verhaal: « Het Avontuur loert bij de Pomp ».

HENRY BACKER STAAT BIJ HET MEER OP WACHT... EDWARD WILDE HEM NIET VERLATEN...

HENRY WEET FEILLOOS MIKKEND DE AANVALLERS IN BEDWANG TE HOUDEN. DE KANO MET MANUA EN EDWARD KAN ONGEHINDERD WEGVAREN LANGS DE OEVER VAN HET MEER NAAR EEN VERSCHOLEN KREEK.

(Wordt vervolgd

EEN NIEUW AVONTUUR VAN JOHAN EN PIRREWIET ... DOOR PEYO

De eed der Vikingen

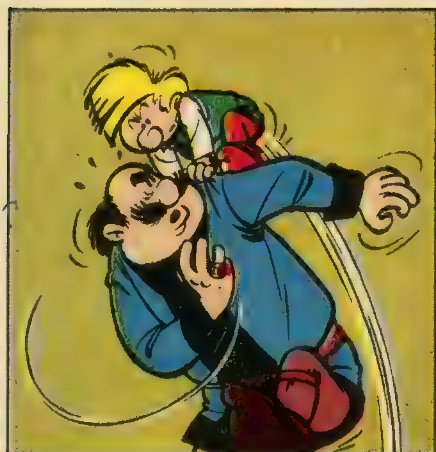

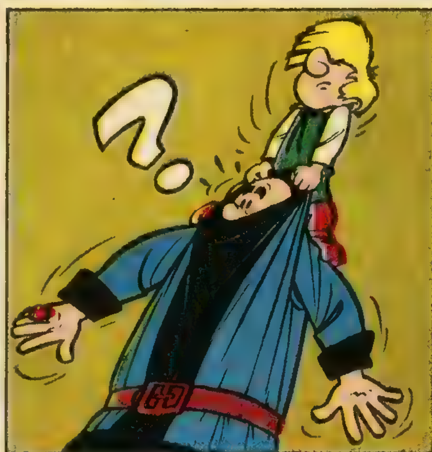

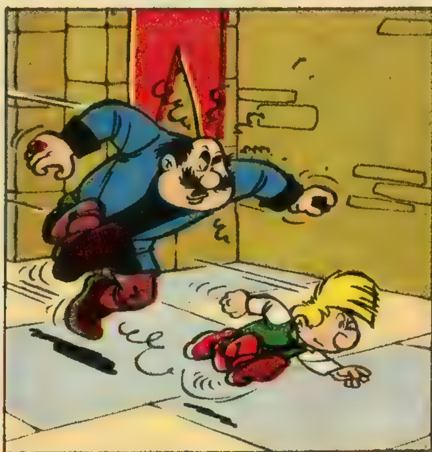

(Wordt vervolgd.)

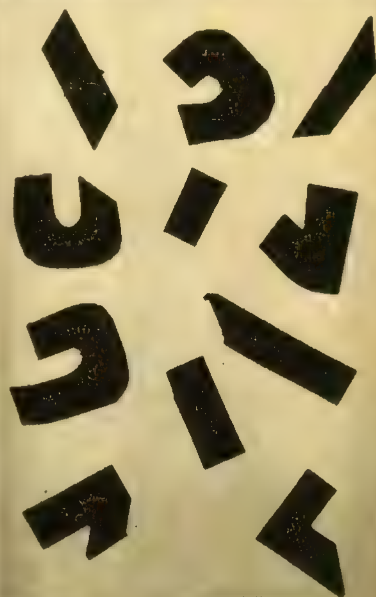
WIE WEET HET ?

MET WELK PERSONAGE IS ELK VAN DEZE DINGEN VERBONDEN?
RAAD EENS!

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
1

WELKE WEG KIEZEN WE OM UIT DIE DOOLHOF TE KOMEN?
EEN ENKELE, DE GOEDE!...

1
2
3
4
5
UITGANG
JA, MAAR WELKE?...
2

HIER ZIJN DE BROKKEN VAN DE CIJFERS VAN 1 TOT 5...
KUNNEN JULLIE ZE WEER IN ELKAAR ZETTEN. 1, 2, 3 EN 5 ZIJN IN 2 STUKKEN GEBROKEN, DE 4 LIGT IN DRIEËN!
3

O, KIJK DIE ARME JAGER! WAT EEN DREIGENDE DIEREN STAAN ER OM HEM HEEN! EN HIJ HEEFT NOG MAAR EEN KOGEL OVER! OP WELK DIER ZAL HIJ SCHIETEN?
E. PAADE
J. 142 -
4

JAGEN op KROKODILLEN en KAAIMANS

De arend is de koning van het luchtruim. Maar de krokodil geldt als de heerser van de tropische rivieren en hun oevers.

Hij ziet er afstotend uit met zijn afgeplatte kop met kaken, die tot aan zijn oren opengaan en twee rijen ijzingwekkende tanden laten zien. Hij heeft twee koude oogjes en bereikt een lengte van drie meter of meer.

Een krokodil voedt zich uitsluitend met vlees (vis, reptielen, watervogels en kleine zoogdieren). Hij werpt zich op elk levend wezen, dat in het water terecht komt, zelfs op mensen. Hij is in kleur bijna niet te onderscheiden van het slijk van de oever en de boomstammen.

De negers gaan de krokodillen te lijf met een getande speer en treffen ze waar hun voorpoten aan het lijf vastzitten. In Senegal vallen de inlanders hen met werpspiezen aan. In hun linkerarm houden ze een lederen schild. Ze treffen het dier in ogen en keel. En dan stoppen ze hun arm met het schild in zijn snuit en laten hem stikken.

JAGEN op KROKODILLEN en KAAIMANS

De arend is de koning van het luchtruim. Maar de krokodil geldt als de heerser van de tropische rivieren en hun oevers.

Hij ziet er afstotend uit met zijn afgeplatte kop met kaken, die tot aan zijn oren opengaan en twee rijen ijzingwekkende tanden laten zien. Hij heeft twee koude oogjes en bereikt een lengte van drie meter of meer.

Een krokodil voedt zich uitsluitend met vlees (vis, reptielen, watervogels en kleine zoogdieren). Hij werpt zich op elk levend wezen, dat in het water terecht komt, zelfs op mensen. Hij is in kleur bijna niet te onderscheiden van het slijk van de oever en de boomstammen.

De negers gaan de krokodillen te lijf met een getande speer en treffen ze waar hun voorpoten aan het lijf vastzitten. In Senegal vallen de inlanders hen met werpspiezen aan. In hun linkerarm houden ze een lederen schild. Ze treffen het dier in ogen en keel. En dan stoppen ze hun arm met het schild in zijn snuit en laten hem stikken.

De alligatoren zijn een krokodillenfamilie die in het Z. O. van Noord-Amerika voorkomt. Een kaaiman is breder, meet zes meter en zijn huid heeft minder schubben. Deze alligator leeft in Midden- en Zuid-Amerika. Het komt soms tot verwoede gevechten tussen hem en de anaconda, de reuzenslang uit het Amazonegebied, het enige dier dat aldaar tegen hem opgewassen is.

De gaviaal of Ganges-krokodil heeft een smallere, langere snuit, die aan het uiteinde weer dikker wordt. (Hij is kleiner dan de Nijl-krokodil, ofschoon hij soms toch meer dan zes meter meet, maar heerst onbetwist als meester in de Gangesrivier.)

De krokodillenhuid is een pantser van keiharde schildjes. Het dier is slechts kwetsbaar aan hals en buik.

Bij de oude Egyptenaren en ook thans nog in Voor-Indië wordt de krokodil als heilig beschouwd. De Romeinen daarentegen brachten zonder enige eerbied tal van deze reptielen naar Italië over voor hun bloedige circusspelen.

De volkeren aan de Boven-Nijl worden sinds eeuwen door krokodillen lastig gevallen. Vroeger, toen ze nog geen moderne wapens kenden, verzonnen ze vernuftige middelen om deze monsters te bestrijden.

ALLIGATORJACHT

Als in Amerika inlanders een duttende alligator aantreffen, binden ze zijn muil dicht en laten hem verhongeren of beuken zijn kop in met stenen of knuppels. De Indianen gebruiken ook wel een valkuil met een bloederig lokaas er in, dat verraderlijke punten verbergt.

De sluwe, snelle veelvraat sleept zijn prooi mee omlaag en laat die in het slijk weken voor hij haar verslindt.

Weinige durven de ondieren met een dolk aanvallen en ze in hun buik steken. Meestal worden ze gevangen in een vernuftig verborgen valkuil op de weg die de krokodil meestal kiest. De krokodillen worden met veel lawaai opgejaagd en vallen in de kuil.

Let op de grootte van het dier op de plaat. Bij hun geboorte, als ze nauwelijks uit het ei zijn gekomen, zijn ze niet groter dan vijftien centimeter. Maar daarna gaat hun groei met reuzenschreden.

De alligatoren zijn een krokodillenfamilie die in het Z. O. van Noord-Amerika voorkomt. Een kaaiman is breder, meet zes meter en zijn huid heeft minder schubben. Deze alligator leeft in Midden- en Zuid-Amerika. Het komt soms tot verwoede gevechten tussen hem en de anaconda, de reuzenslang uit het Amazonegebied, het enige dier dat aldaar tegen hem opgewassen is.

De gaviaal of Ganges-krokodil heeft een smallere, langere snuit, die aan het uiteinde weer dikker wordt. (Hij is kleiner dan de Nijl-krokodil, ofschoon hij soms toch meer dan zes meter meet, maar heerst onbetwist als meester in de Gangesrivier.)

De krokodillenhuid is een pantser van keiharde schildjes. Het dier is slechts kwetsbaar aan hals en buik.

Bij de oude Egyptenaren en ook thans nog in Voor-Indië wordt de krokodil als heilig beschouwd. De Romeinen daarentegen brachten zonder enige eerbied tal van deze reptielen naar Italië over voor hun bloedige circusspelen.

De volkeren aan de Boven-Nijl worden sinds eeuwen door krokodillen lastig gevallen. Vroeger, toen ze nog geen moderne wapens kenden, verzonnen ze vernuftige middelen om deze monsters te bestrijden.

ALLIGATORJACHT

Als in Amerika inlanders een duttende alligator aantreffen, binden ze zijn muil dicht en laten hem verhongeren of beuken zijn kop in met stenen of knuppels. De Indianen gebruiken ook wel een valkuil met een bloederig lokaas er in, dat verraderlijke punten verbergt.

De sluwe, snelle veelvraat sleept zijn prooi mee omlaag en laat die in het slijk weken voor hij haar verslindt.

Weinige durven de ondieren met een dolk aanvallen en ze in hun buik steken. Meestal worden ze gevangen in een vernuftig verborgen valkuil op de weg die de krokodil meestal kiest. De krokodillen worden met veel lawaai opgejaagd en vallen in de kuil.

Let op de grootte van het dier op de plaat. Bij hun geboorte, als ze nauwelijks uit het ei zijn gekomen, zijn ze niet groter dan vijftien centimeter. Maar daarna gaat hun groei met reuzenschreden.

DE BAARD en DE KALE
STOMP KOMT TERUG

TEKST VAN ROSY. TEKENINGEN VAN WILL

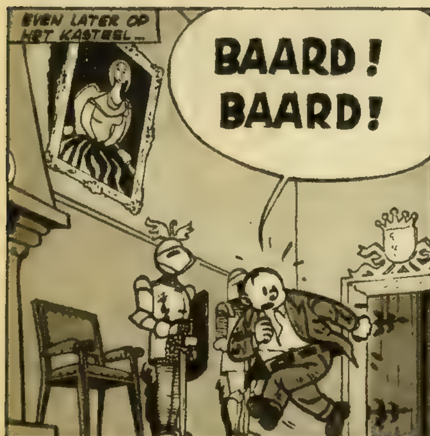

 WIE IS STOMP? WIE IS STOMP? WIE IS STOMP?

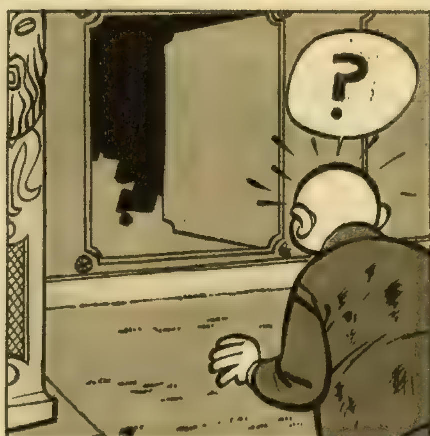

(Wordt vervolgd.)

DE AVONTUREN VAN BUCK DANNY

BUCK DANNY TEGEN LADY X

IN de verlaten ijswoestijn van het hoge noorden, honderden mijlen van ieder bewoond oord, werkt een Amerikaanse basis dag en nacht aan de voltooiing van de nieuwste modellen van radiografisch bestuurde ionosfeerprojectielen, met atoombommen gewapend...

Slechts enkele ingewijden kennen het bestaan van Target Zero...

Maar een vreselijk gevaar bedreigt dit geheim, dat van kapitale betekenis is voor de verdediging van de U.S.A....

LADY X !...

Dit geheimzinnige wezen, dat de leiding heeft van een machtige, internationale spionnageorganisatie en zijn inlichtingen verstrekt aan de meestbiedende, heeft hevige belangstelling voor Target Zero, waarvan het de juiste ligging heeft weten te ontdekken. Reeds hebben haar vliegtuigen tot tweemaal toe gepoogd de installaties van de poolbasis te fotograferen. Telkens is deze poging gefaald, dank zij het doeltreffend en krachtig ingrijpen van Buck Danny's eskader, dat belast is met de luchtverdediging van Target Zero. Het laatste optreden van Buck en zijn trouwe tochtgenoten Sonny en Tumbler heeft hun alle drie hun toestel gekost... maar er heerst nu tenminste weer rust op de basis (1). Zou Lady X zich gewonnen hebben gegeven ?

(1) *Deze gebeurtenissen zijn verteld in het vorige verhaal :* « GEVAAR IN HET NOORDEN ».

(Wordt vervolgd.)

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

SIR WALTER RALEIGH

ENGELANDS VOLMAAKTSTE GENTLEMAN

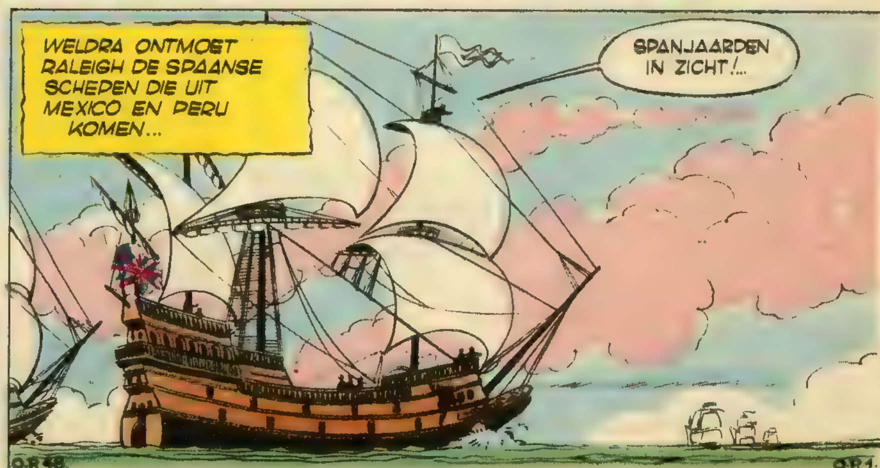

DAAR IS HET RIJKSTE GALJOEN VAN DE VIJAND...MET VOLLE ZEILEN. KOERS DAARHEEN

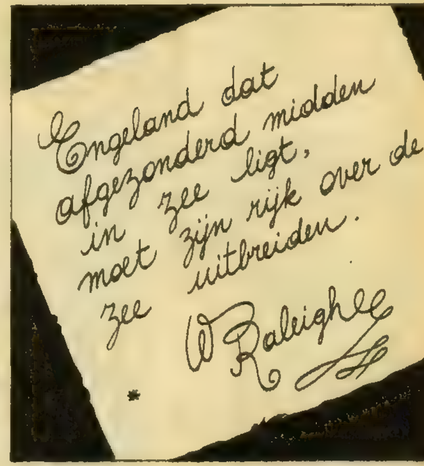

ENTEREN !...

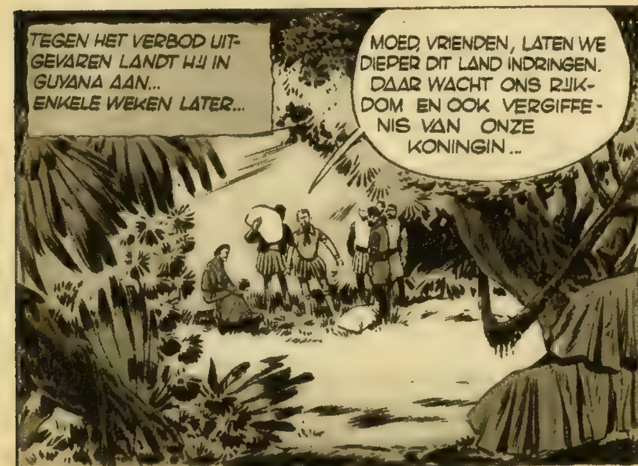

DE SPANJAARDEN WORDEN OVERWELDIGD DOOR DE ENGELSE MACHT EN DE "MADRE DE DIOS" WORDT BUITGEMAAKT...
VOORUIT, MANNEN, WE BRENGEN HET JUWEEL VAN DE ARMADA NAAR ONZE KONINGIN.

IN LONDEN TERUG...
MAG IK U NOG VERGIFFENIS SMEKEN VOOR MIJN HEENGAAN ?...IN RUIL VOOR DE "MADRE DE DIOS" EN HAAR RIJKDOMMEN ?...
IK VERGEEF U EN TOT LOON VOOR UW WAPENFEIT SCHENK IK U EEN GOUDEN KETTING EN DE RANG VAN KAPITEIN DER WACHT.

DRIE JAAR LATER...
OVER TIEN DAGEN VAAR IK NAAR GUYANA EN IK BELOOF ENGELAND MET NIEUWE BEZITTINGEN TE VERRIJKEN...

MAAR DE KONINGIN VERBIEDT HEM TE GAAN...
WAT DOE JE NU ?
TOCH GAAN !... HIER IS MIJN ANTWOORD AAN DE KONINGIN

Engeland dat afgezonderd midden in zee ligt, moet zijn rijk over de zee uitbreiden.
W Raleigh
*

TEGEN HET VERBOD UITGEVAREN LANDT HIJ IN GUYANA AAN... ENKELE WEKEN LATER...
MOED, VRIENDEN, LATEN WE DIEPER DIT LAND INDRINGEN. DAAR WACHT ONS RIJKDOM EN OOK VERGIFFENIS VAN ONZE KONINGIN...

WELDRA VERRIJST DAAR UIT DE WILDE PLANTENGROEI MANOA, DE RIJKE INDIAANSE STAD DIE STRAALT VAN GOUD EN ZILVER...

MAAR NU BEGINNEN DE MOEILIJKHEDEN...
!
SIR WALTER... DE MANNEN WEIGEREN VERDER TE MARCHEREN EN WE LIJDEN GEBREK...

ONDANKS ZIJN KOPPIGHEID MOET RALEIGH ZWICHTEN...
HET ZIJ ZO, DAN GAAN WE WEER HEEN. IK WEET NU TOCH DAT ENGELAND DIT RIJKE LAND ZAL BEZITTEN. MANOA IS GEEN LUCHTSPIEGELING!

ALS HIJ EEN JAAR LATER, IN 1596, VERGIFFENIS HEEFT GEKREGEN, STUURT RALEIGH TWEE EXPEDITIES NAAR MANOA. ZIJN PLAATSVERVANGERS BAKENEN DE ONTDEKTE GEBIEDEN AF EN NOTEREN DE RIVIERMONDINGEN...

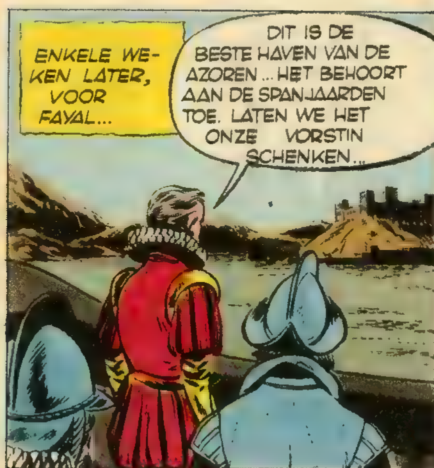

ONDERTUSSEN VAART RALEIGH IN EUROPA NAAR CADIZ, WAAR SPANJE EEN REUZENVLOOT VERZAMELT OM ENGELAND TE VEROVEREN...

IN DE HAVEN ONTBRANDT EEN VERWOEDE STRIJD...
IK HEB DE KONINGIN DEZE STAD BELOOFD EN NOOIT MIJN WOORD GEBROKEN! VOORWAARTS, VOOR ENGELAND!...

ONWEERSTAANBAAR STORMEN DE ENGELSEN AAN LAND EN DOORBREKEN DE LAATSTE SPAANSE BOLWERKEN.

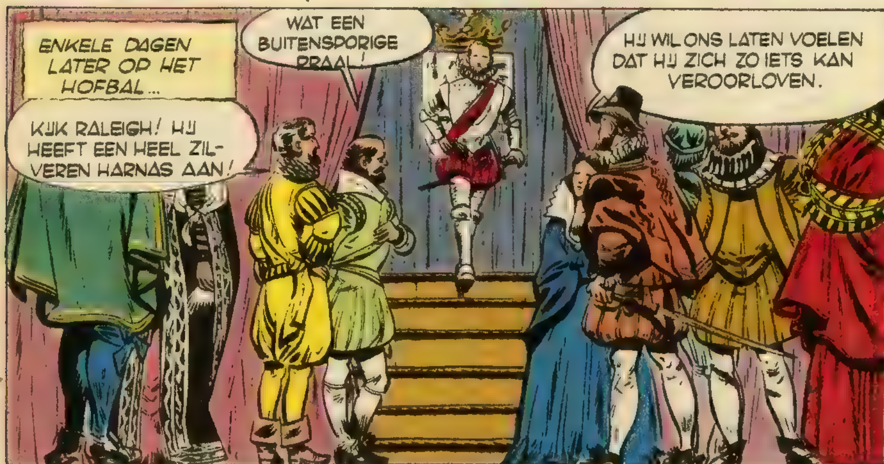

EN WELDRA IS CADIZ NIETS MEER DAN PUIN...
WEER EEN ZEGE! NU MOGEN WE NAAR LONDEN TERUG. WE HEBBEN ONZE RUST WEL VERDIEND...

MAAR NAUWELIJKS KOMT RALEIGH TERUG OF DE KONINGIN ONTBIEDT HEM...
IK DOE BEROEP OP UW VERMETELHEID. ER ZEILT EEN EXPEDITIE NAAR DE AZOREN UIT. U NEEMT ER ALS SCHOUT-BIJ-NACHT AAN DEEL.

ENKELE WEKEN LATER, VOOR FAYAL...
DIT IS DE BESTE HAVEN VAN DE AZOREN... HET BEHOORT AAN DE SPANJAARDEN TOE. LATEN WE HET ONZE VORSTIN SCHENKEN...

ONDANKS EEN VERBETEN TEGENSTAND VAN DE SPANJAARDEN BEHAALT DE EERZUCHTIGE RALEIGH EEN NIEUWE OVERWINNING.
FAYAL IS ONS! ONZE VORSTIN HEERSE OVER DEZE GEBIEDEN!...

RALEIGH STAAT OP HET TOPPUNT VAN ZIJN MACHT... EEN POOS LATER IN LONDEN...
WALTER, ER WORDT EEN KOMPLOT TEGEN JE GESMEED.. ALLEN DIE AAN HET HOF DOOR JOU ZIJN VERDRONGEN BENIJDEN JE JE SUCCES, JE TITELS, JE RIJKDOM, JE EERZUCHT WORDT JE VERDERF!..
BEDANKT, VRIEND, MAAR IK HOUD VAN GEVAAR...

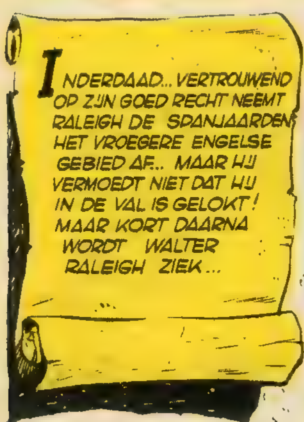

ENKELE DAGEN LATER OP HET HOFBAL...
KIJK RALEIGH! HIJ HEEFT EEN HEEL ZILVEREN HARNAS AAN!
WAT EEN BUITENSPORIGE PRAAL!
HIJ WIL ONS LATEN VOELEN DAT HIJ ZICH ZO IETS KAN VEROORLOVEN.

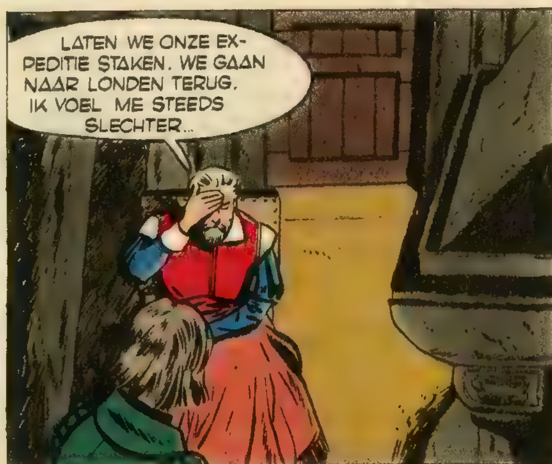

MAAR IN 1603 STERFT ELIZABETH. JACOBUS I VOLGT HEM OP. DE NIEUWE KONING IS VERBONDEN MET DE SPANJAARDEN EN HAAST ZICH RALEIGH, SPANJE'S DOODSVIJAND, ACHTER SLOT EN GRENDEL TE ZETTEN.

NA TWAALF JAAR GEVANGENSCHAP WORDT RALEIGH BEVRIJD...
WAT EEN VREUGDE MIJN SCHEPEN WEER NAAR MANOA TE ZIEN VAREN. IK ZAL MIJN VERKENNINGSTOCHTEN VOORTZETTEN.

INTUSSEN TE LONDEN...
WAAROM HEEFT DE KONING RALEIGH NIET BELET IN GUYANA TE LANDEN? HIJ WEET NIET DAT JACOBUS. I, SPANJE HET 19 JAAR GELEDEN DOOR HEM VEROVERDE GEBIED HEEFT LATEN BEZETTEN.
WAAROM?.. OMDAT DE KONING WIL DAT RALEIGH HET SPAANS-ENGELSE VERDRAG SCHENDT!

INDERDAAD... VERTROUWEND OP ZIJN GOED RECHT NEEMT RALEIGH DE SPANJAARDEN HET VROEGERE ENGELSE GEBIED AF.. MAAR HIJ VERMOEDT NIET DAT HIJ IN DE VAL IS GELOKT! MAAR KORT DAARNA WORDT WALTER RALEIGH ZIEK...

LATEN WE ONZE EXPEDITIE STAKEN. WE GAAN NAAR LONDEN TERUG. IK VOEL ME STEEDS SLECHTER...

MAAR BIJ ZIJN TERUGKOMST WORDT DE DOORLUCHTE, NOBELE EN DAPPERE EDELMAN ERVAN BESCHULDIGD HET GEBIED VAN EEN BONDGENOOT TE HEBBEN GESCHONDEN. DE KONING VERFOEIT HEM EN HOORT ZIJN VERWEER NIET EENS AAN. OP 29 OCTOBER 1618 WORDT RALEIGH, 68 JAAR OUD, ONTHOOFD!...

Onze Knollentuin

(Vervolg van bladz. 6.)

dat er iets met hem niet in orde is. Vorige week was Bob, de vroegere scheepsjongen, hier op de « Ontario », maar hij lag nu in het ziekenhuis met eén gebroken pols, zodat ze aan Kees hadden gevraagd of hij scheepsjongen wilde zijn. Natuurlijk voor een behoorlijk loon. En Kees had die karwei aangenomen.

De baantjes, die Kees krijgt, zijn niet gemakkelijk; eens moest hij inderhaast een glimmende ketel erwtensoep uit de keuken naar het matrozenverblijf brengen. Door de haast heeft hij het deksel vergeten, met het gevolg dat midscheeps een flinke golf zeewater in de soepketel terecht komt. Maar de matrozen proeven het zout en een flinke oorvijg is de beloning voor Kees.

Kees zou een goede scheepsjongen worden, indien niet twee dagen voor ze de haven van New York zouden bereiken, een vreselijk onweer was losgebarsten. De radio had een cycloon aangekondigd, een ontzaglijke storm. De kapitein liet vaart minderen en vervolgens alle luiken potdicht sluiten. 's Avonds raast de storm reeds in alle hevigheid, zodat het dek af en toe op een zwembassin lijkt, met woest schuimend water. Nu is de « Ontario » een hulpeloos slingerend wrak, dat met de woedende elementen een strijd op leven en dood speelt. Op zulk ogenblik komt Kees met een grote koffiekan uit de kombuis om aan de zwoegende bemanning een verkwikkende drank te brengen. Hij kan niet eens zien waar hij loopt. Een machtige vloedgolf komt over het schip. maar Kees die daar met zijn koffiekan rondloopt, kan zich niet vastgrijpen en met een akelige schreeuw verdwijnt hij in zee. De stortzee heeft hem overboord gespoeld.

Hij werpt een blik om zich heen en ziet niets dan een eindeloze golvende watermassa De « Ontario » is inmiddels doorgevaren en heeft niets van het gebeurde bemerkt.

Tijd heeft Kees niet, want een nieuwe, reusachtige golf werpt zich op hem en tracht hem mee te sleuren naar de diepte. Het is een worsteling op leven en dood, maar hij is slim en telkens als een nieuwe golf nadert, duikt hij onder en komt pas boven als de golf voorbij is. Maar lang kan die afmattende worsteling niet duren. Zijn armen en benen wegen als lood. Nog enkele minuten en alles is voorbij, denkt Kees, als hij met zijn hoofd tegen iets hards aanstoot. Hij steekt zijn hand uit en raakt iets hards. Maar hij schuift er telkens af. Kees doet zijn ogen dicht en denkt aan niets meer. Zijn oren vangen echter een stem op :

— Een lijk ! Daar drijft een lijk !

— Neen, hij leeft nog ! roept een andere stem. Vooruit ! Help even, misschien kunnen we hem nog redden !

— Ben je gek ? klinkt weer de eerste stem. Er is geen plaats in de boot meer en het staat al vol water. Laat hem drijven, zeg ik je.

— Hij leeft nog. Hij is nog warm, ik voel het ! herneemt de tweede.

— Laat hem los, zeg ik je, of...

Maar de hand laat niet los.

— Loslaten, anders...

En dan ziet Kees met ontzetting een bootshaak met kracht neersuizen op de uitgestoken arm van zijn redder... Maar deze laat niet los. Het is het laatste wat hij zich kan herinneren, want hij heeft het bewustzijn verloren. Een kreet doet hem na verloop van tijd ontwaken. Een vreugdekreet.

— Jaaaaa ! Hij leeft !

Als Kees een weinig zijn hoofd beweegt, knikt een kapitein hem vriendelijk toe en vertelt hij aan Kees de avonturen van de drie roeiers. Kees laat de redder bij hem komen en geeft hem uit dankbaarheid 500 gulden, die hij altijd met nog enige andere kostbaarheden om de hals draagt. De redder wil er niets van weten, maar neemt ze na lang aandringen van Kees dan toch aan. Een mooie daad wordt goed beloond.

Het schip reisde naar St. Jonk, vandaar zou Kees dan met de trein naar New York reizen, waar ze met ongeduld en veel vrees op hem zitten te wachten.

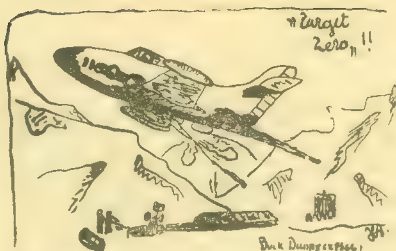
BLIKSEM JOE uit Muizen.

Eigen werk van SONNY uit Anderlecht.

Eigen werk van ANDRE HALLEMEERSCH uit Oostende.

Eigen werk van BUCK DANNY 37.556 uit Antwerpen.

Tot slot voor deze week de eervolle vermeldingen : Willy Gillis uit St.-Niklaas-Waas, Beatrice Rombout uit Aalst, Cochise uit Eisden, Johan uit Schiedam, Johan Meyer uit Leeuwarden, Jan van Vlaanderen uit Oud-Turnhout (bedankt voor je foto, bokser !), Jerry Spring 34.411 uit Antwerpen, Paul Dumez uit Antwerpen, Frederik uit Amsterdam, Arendsoog uit Utrecht, J. Janssens uit Halle, P. Panback uit ???, Daniel Ran uit St. Andries-Brugge Noel Pannekoeke uit Stavele, François Verlinden uit Lier (let op artikel 6), Jozef De Ridder uit Strombeek-Bever (artikel 6 !) en François Janssen uit Oud-Turnhout.

Tot de volgende week, beste rakkers en rakkeresjes ! Een stevige handdruk van Sjarel en Piet, maar vooral van jullie opperknollenplanter,

SNUFFEL.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 13.)

SPEL Nr 1

1. Clovis. — 2. Napoleon. — 3. Don Quichot. — 4. Jacoba van Beieren. — 5. Churchill. — 6. Columbus. — 7. St. Antonius — 8. Hugo de Groot. — 9. Diogenes

SPEL Nr. 2

Weg Nr. 4

SPEL Nr. 3

12345

SPEL Nr. 4

Op de buffel, het dreigendste gevaar, want...

1. de egel neemt de adder voor zijn rekening.
2. in een paar sprongen ontkomt de jager aan de krokodil.
3. van de haai is niets te duchten zolang hij zich niet in het water waagt.
4. tegen de adelaar kan hij zich met kolfslagen verdedigen.
5. de giraf is niet gevaarlijk. Die slaat al voor het geweervuur op de vlucht.

Bon om deel te nemen aan onze grote wedstrijd : EEN GRATIS REIS OM DE WERELD, uitgeschreven voor de lezers van ROBBEDOES en SPRINT Bewaar deze bon goed. Knip hem NIET uit voor het EINDE van de wedstrijd.

INDONESIË

Sneeuwlandschap door KAREL WILLE uit Antwerpen.

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

Het Bronzen ZWAARD

De TIMOERS

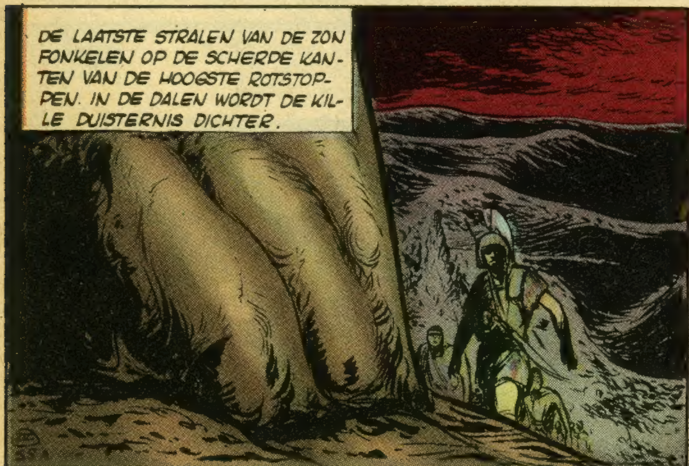

EEN OGENBLIKJE KIJKEN ANTI-PHOON EN TIMOER ELKAAR UIT-DAGEND AAN, TERWIJL ALEXANDER NADENKT.

VERLAAT U OP MIJ, ALEXANDER. LUISTER NIET NAAR DIE DWAZE SNOEVER.
MIJN VROEGERE DADEN SPREKEN VOOR MIJ, ALEXANDER. LAAT MIJ BEGAAN

PROBEERT HET ALLEBEI. ALS DE ENE FAALT, KOMT DE ANDERE MISSCHIEN TERUG.

DE LAATSTE STRALEN VAN DE ZON FONKELEN OP DE SCHERPE KANTEN VAN DE HOOGSTE ROTSTOPPEN. IN DE DALEN WORDT DE KILLE DUISTERNIS DICHTER.

HIER...

EEN EIND VERDER RIJDEN ANTIPHOONS RUITERS LANGS EEN SMAL PAD EN DEMPEN ZO GOED MOGELIJK HET GEKLETTER VAN HUN WAPENS...

HEI, GIDS, BLIJFT DIT PAD NOG LANG ZO GEVAARLIJK?
DAT ZULT GE WELDRA ZIEN, VREEMDELING!

Het Mysterie van de Witte God

Kim Devil

Gerald Forton

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN EN Co Eindhoven, H. Seghersiaan 19.